

ಹೌದು. ‘ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಅದ್ವಿತೀಯ ಜೊತೆ ಜೂಡಾಡುವುದು ಬೇಡ’ ಎಂದು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ್ದರು ದಂಪತ್ತಿ. ಆದರೆ ಬಳಗಿಂದೋಳಿಗೆ ಆಯಿ ಕಿಡಿ ಉದ್ದೇಶಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ‘ಅಪ್ರತಿಸ್ಯ ಗಿನಿನಾಷ್ಟಿ’ ಎನ್ನುವ ಹೇಳಿಕೆಯ ಕುರಿತು ನಂಬಿಕೆ. ವಂತದ ಹೆಸರನ್ನುಇಸಲು ಗಂಡುಮಾಗುವೊಂದು ಬೇಡವೇ? ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ ಪಿಂಡ ಹಾಕಿ ಸದ್ಗುರು ಕೊಡಲು? ಯಾವುದು ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ಭಯಂಕರ ಕೊರಗಾಗಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತರದೆ. ಅದರಿಂದು ಗೋಪಿಂದರ್ಯ, ಗಿರಿಜಮ್ಮಾನಂತಾ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಿಸ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ. ‘ಕಾಲ ಹಿಮ್ಮುಖಿವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ’ ಅನಿಸುವಂತಾ ಅದೆವ್ಯೇ ನಲಿಕೆಗಳು, ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಿಗಳು ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲನೆಯಾಗುವಂತಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುವವರಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಇಲ್ಲ. ವನಿತಾ ಎನ್ನುವ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹೆಣ್ಣನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಇಲ್ಲಾ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿ, ನಾಲ್ಕನೆಯದೂ ಹೆಣ್ಣಾದಾಗ ಮಾನಾಂತಿಕವಾಗಿ ಜರಿದು ಹೋದರು ದಂಪತ್ತಿ. ‘ಖಾಸಗಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಪಿಂದರ್ಯನಿಗೆ ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ನಾಜುಕಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಮ್ಮಾ ಎವೇ ಪರಿಣತಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಕಣ್ಣಿ ಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇವರನ್ನೇಲ್ಲಾ ಸಾಕ, ಬೆಳೆಹಿ, ದದ ಹತ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸ ತನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವ ಕೊರಗು ಒಳಗೊಳಿಗೆ ಕುಟ್ಟೇಮುಳಿದರೆ ಗೋಪಿಂದರ್ಯನನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ಯ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲದ, ಇತ್ತು ಹೇಟಿಗೆ ಹೇಟಿಯೂ ಅಲ್ಲದ ಸಣ್ಣ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ಯಕ್ಷೋಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಗೋಪಿಂದರ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಪರುವಾರ್ಥ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗಿರಿಜಮ್ಮಾ ತೌರಾನಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜೂರುಪಾರು ಜೆನ್ನವನ್ನು ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳೊಂದೆ ಗೌರಮ್ಮ ಆಗಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕತೆ. ಗಂಜ ಕುಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರದೆಯಿಂದ ಬದುಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಒಂದು ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ.

★ ★ ★

ನಡುವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಂದರ್ಯನಿಗೆ ಚೆಂಟ ಬಂತು. ವಿಧಿಲಿಖಿತ ಅನ್ನುವಂತೆ ತನ್ನಪ್ಪನ ಹಾಗೆ ತಾನೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಕಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೈಗಿನಿಕುಪಂತಾ ಕನೆಸಿನ ಬೆನ್ನು ಬಿಧಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯ ಓ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ ಟೀಚೆಸಾರ್ ಟ್ರೀನಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಕ್ಕಿತು, ಇನ್ನೊಂದು ತರೆದುಕೊಂಡಿತು. ತಂದೆಯಿದ್ದಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ದಕ್ಕತು. ಈ ಲೋಕದ ಯಾವ ಗೊಡವೆಯೂ ಬೇಡ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೋಣ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಾಯಿಯೋಂದಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಚಿಕ್ಕ ತಂಗಿಯನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಿದಳು ಭಾಗ್ಯ. ಮುಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೂ ತೀರಿಕೊಂಡು ಮೂವರು ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯನೇ ತಾಯಿ, ತಂದೆ. ಹಲ್ಲ ಕಚ್ಚಿ ನೋಗ ಎಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವಳ ಅಂತಃತಕ್ಕಿ. ಅವಳ ಇಚ್ಛಾತಕ್ಕ.

★ ★ ★

ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಖಾಸಿಗಿ ಶಾಲೆ ಮುಂದೆ ಅನುದಾನಿತ ಖಾಸಿಶಾಲೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಳದ ಸವಲತ್ತು ಇತ್ತಿತು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಒಂದಿಲ್ಲ ಮಣಿದ ಬೇಡರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು ಸಂಸಾರ. ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬಿಗೆ ಒದಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ನಿರಾಸಕ್ಕಿಯನ್ನೇ, ಅಥವಾ ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ ಭಾಗ್ಯ ಅವರ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀಗಿಕೊಂಡಳು. ಮುಂದೆ ವನಿತಾ ಕೂಡಾ ಒದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರದ ಏಸ್‌ಸೆಸ್‌ಲ್ರಿ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ಮನೆಗೆಲುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆ ಹೆತ್ತುಕೊಂಡು, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿನಿಗೆ ಬಿಡುವ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಹೊರಿಗಿನ ದುಡಿಮೆ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೇ ಶಾಶ್ವತವಾಯ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬರ ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಯೋವನ